

XARAMPIÓ

El xarampió és una malaltia vírica molt contagiosa, que s'incuba a les cèl·lules de la faringe i als conductes respiratoris. Dura entre set i deu dies, i és més greu en nens molt petits i adults. Les complicacions del xarampió inclouen otitis, pneumònia i encefalitis. El xarampió dona immunitat de per vida, una vegada s'ha patit ja no es torna a passar.

Gràcies a la vacunació els nombre de casos de xarampió ha disminuït molt. Es poden presentar casos en persones que venen d'altres països, on el xarampió és una malaltia epidèmica. Llavors pot ser que hi hagi contagis a persones no vacunades, produint-se brots, que afecten un nombre limitat de persones.

La vacuna és molt important, encara que sembli que la probabilitat de patir aquesta malaltia és petita, el xarampió encara existeix i el virus pot afectar qualsevol persona que no estigui vacunada.

Transmissió

La malaltia es transmet molt fàcilment per contacte directe amb les secrecions nasals o de la gola de les persones infectades. També es pot arribar a transmetre per contacte amb objectes contaminats amb aquestes secrecions.

Des de la infecció fins a l'aparició dels primers símptomes poden passar uns deu dies.

Símptomes

Els primers símptomes són els d'un refredat: ulls vermells, secreció de nas, tos, acompanyats de febre superior als 38°. Al cap d'uns tres dies apareix una erupció vermellosa a la pell, molt poc prominent, que comença darrera les orelles i es va estenent a la resta del cos, menys als palmells de mans i peus.

Les complicacions del xarampió inclouen otitis, pneumònia i encefalitis, i fins i tot, la mort.

Diagnòstic

S'ha de confirmar que hi ha la malaltia amb una anàlisi de sang i un frotis faringi. També s'han d'observar unes taques a la mucosa bucal, com uns grans de sal rodejats per una aurèola rosada, una mica inflamada, són les taques de Koplik, que apareixen al tercer dia després dels primers símptomes.

Tractament

Es donen fàrmacs per calmar els símptomes: antitèrmics per la febre, antihistamínics per la picor i xarop per la tos. Si no hi ha complicacions, una vegada desapareix l'erupció, el restabliment és ràpid.

Prevenió

La vacunació és fonamental en la prevenció d'aquesta malaltia. Actualment, a Catalunya als dotze mesos i als tres anys es posa la vacuna triple vírica (contra el xarampió, parotiditis i rubèola), que té interès tant a nivell individual com a nivell comunitari, per tal d'eliminar la malaltia.

Aquesta vacuna es recomana a totes les persones que han nascut després de l'any 1966, que no han patit la malaltia ni han estat vacunades, ja que es considera que les persones nascudes abans d'aquesta data segurament ja han passat la malaltia, degut a que han viscut diversos brots epidèmics, i per tant, ja estan protegides davant de la infecció.

Importància de la vacunació

Aquest any 2018 hi ha hagut un rebrot d'aquesta malaltia, degut a la falta de vacunació. A Europa, només en els sis primers mesos de l'any hi ha hagut 41.000 casos. Al 2016 n'hi va haver 5.200 i al 2017 van ser 24.000.

En el cas de països de l'est d'Europa, com Ucraïna, on hi ha hagut més de mil casos de persones infectades, és degut a la falta de vacunes degut al conflicte bèl·lic dels últims anys.

En altres països com França, on hi ha hagut més de dos mil casos, és perquè hi ha hagut una relaxació en relació a la segona dosi de la vacuna.

A Catalunya, des de l'any 2000 el xarampió es considera eliminat, però el virus es pot reintroduir molt fàcilment degut als viatges internacionals i a la mobilitat geogràfica.

Hi ha un alt risc de transmissió i d'importació i exportació del virus del xarampió, encara que no ho sembli la malaltia encara existeix i el virus pot afectar qualsevol persona no protegida. Per això és molt important mantenir una bona cobertura vacunal entre la població i vacunar segons el calendari vigent.